II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä heinäkuuta 1999,

veronluonteisilla maksuilla rahoitettavasta valtiontuesta, jota Alankomaat aikoo myöntää koristekasvien myynninedistämiseen

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 3440)

(Ainoastaan hollanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(2000/116/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon elävän kasviaineiston ja kukkaviljelytuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn luomisesta 27 päivänä helmikuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 234/68 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94 [2],

on perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa [3] ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I **Menettely**

(1) Alankomaiden viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti yllä mainitusta tukitoimenpiteestä komissiolle 9 päivänä joulukuuta 1996 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 12 päivänä joulukuuta 1996. Lisätietoja on toimitettu 4 päivänä maaliskuuta 1997 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 5 päivänä maaliskuuta 1997.

(2) Komissio on ilmoittanut 30 päivänä toukokuuta 1997 päivätyllä kirjeellä SG (97) D/4124 Alankomaiden hallitukselle päätöksestään aloittaa tämän tukitoimenpiteen osalta EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.

(3) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* [4]. Komissio on kehottanut muita asianomaisia esittämään huomautuksensa tästä tuesta. Komissio on ilmoittanut vastaanotetuista huomautuksista Alankomaiden viranomaisille ja antanut heille mahdollisuuden vastata huomautuksiin. Alankomaiden huomautukset on toimitettu komissiolle 22 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä.

(4) Alankomaiden hallituksen ja tuottajaorganisaation edustajat kokoontuivat 23 päivänä marraskuuta 1998 ja toimittivat lisätietoja suunnitellusta järjestelystä.

II **Tukitoimenpiteen yksityiskohtainen kuvaus**

(5) Ilmoitus koskee muutosta veronluonteisessa maksussa, jolla rahoitetaan jo olemassa olevaa myynninedistämisen tukiohjelmaa. Uuden säännöksen nojalla muista jäsenvaltioista maahantuoduista tuotteista saadaan periä maksu, mutta maksujen tuoton palauttaminen myynninedistämisestä vastaaville organisaatioille varmistetaan.

(6) Nykyinen tuki myönnetään koristekasvialan myynninedistämiseen (tukitoimenpide n:o 766/95). Myynninedistämistoimet toteuttaa Bloemenbureau Holland. Tuki rahoitetaan veronluonteisella maksulla, jonka Productschap voor Siergewassen (koristekasvien tuottajaorganisaatio), nykyiseltä nimeltään Productschap Tuinbouw (puutarha-alan tuottajaorganisaatio), perii koristekasvien tai niiden lisäysaineiston myynnistä Alankomaissa. Maksun perustana on myytyjen tuotteiden arvo, ja jokaisen koristekasvien viljelijän ja maahantuojan tulee suorittaa se. Muista yhteisön jäsenvaltioista maahantuodut tuotteet on erityisesti vapautettu maksusta.

[1] EYVL L 55, 2.3.1968, s. 1.
[2] EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105.
[3] EYVL C 227, 26.7.1997, s. 5.
[4] Ks. alaviite 3.

Komissio on aina katsonut kansallisen lain nojalla säädetystä maksusta saatavat tulot perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi valtion varoiksi. Koska näitä tuloja käytetään myynninedistämiseen tiettyjen alankomaalaisten (kukkien ja kasvien) tuottajien hyödyksi, mikä siten "vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa", Alankomaiden toimenpide on perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tukitoimenpide.

Muutosluonnoksella pyritään siihen, että muista jäsenvaltioista maahantuotaville tuotteille myönnetty vapautus poistettaisiin ja että niitä verotettaisiin samalla tavalla kuin alankomaalaisia tuotteita tai kolmansista maista maahantuotuja tuotteita. Muista jäsenvaltioista maahantuotavista tuotteista perittävän maksun tuotto käytetään kokonaan kyseisissä jäsenvaltioissa toteutettaviin myynninedistämiskampanjoihin. Toteuttaminen tapahtuu tiiviissä yhteistyössä tuottajaorganisaation ja muiden jäsenvaltioiden vastaavien organisaatioiden kanssa.

Tuottajaorganisaatio tekee ennen myynninedistämistoimien toteuttamista kaikkien jäsenvaltioiden vastaavien organisaatioiden kanssa sopimukset näiden varojen käyttämisestä koristekasvien yleisiin myynninedistämiskampanjoihin kyseisessä jäsenvaltiossa. Alankomaiden viranomaiset ovat toimittaneet mallisopimuksen.

(7) Alankomaiden viranomaiset ovat painottaneet sitä, että ehdotetut sopimukset muiden jäsenvaltioiden vastaavien myynninedistämisorganisaatioiden kanssa solmitaan vapaaehtoisesti eli ilman painostusta. Kirjeessä, jossa tuottajaorganisaatio esittelee sopimusta, ilmoitetaan mahdollisille organisaatioille, että sopimuksen tarkoituksena on periä asianomaisesta jäsenvaltiosta tulevilta tuotteilta maksu ja palauttaa sen tuotto. Alankomaiden viranomaiset viittaavat siihen, että yhdessä sopimuksen määräyksiä edeltävässä perustelussa mainitaan, että maksu peritään "Alankomaissa ja Alankomaiden kautta myytävistä tuotteista". Näin ollen Alankomaiden viranomaisten mukaan sopimus voidaan tehdä ainoastaan siinä tapauksessa, että toisen jäsenvaltion vastaava organisaatio erityisesti hyväksyy maksun perimisen Alankomaissa tai Alankomaiden kautta myytävästä tuotteestaan ja maksun tuoton palauttamisen.

Alankomaiden viranomaiset takaavat sen, että jos tietyn jäsenvaltion kanssa ei voida saada aikaan tällaista sopimusta, kyseisen jäsenvaltion tuotteista ei peritä maksua.

(8) Tuottajaorganisaation esittämässä mallisopimuksessa määrätään erityisesti, että myynninedistämistoimista päätetään ja ne toteutetaan tuottajaorganisaation ja asianomaisen jäsenvaltion myynninedistämisorganisaation yhteisellä sopimuksella. Lisäksi sopimuksen mukaisesti asianomaisen jäsenvaltion myynninedistämisorganisaation, joka voi koska tahansa käyttää veto-oikeutta kaikkien ehdotusten kohdalla, tulee aina hyväksyä myynninedistämistoimet. Jos neuvottelut eivät johda yhteisymmärrykseen, molempien osapuolten perustama komitea voi tehdä sitovan suosituksen. Tämä komitea koostuu kaikkien osapuolten nimittämistä jäsenistä ja sopimuksen tekevän organisaation edustajien nimittämästä riippumattomista kolmannesta henkilöstä.

(9) Tuottajaorganisaatio käyttää kolmea valintaperustetta arvioitaessa muissa jäsenvaltioissa toimivien kumppaniorganisaatioiden edustavuutta. Kyseisten organisaatioiden tulee

a) voida suorittaa myynninedistämistoimia,

b) toimia asianomaisen jäsenvaltion koko alueella,

c) toimia alallaan laaja-alaisesti tuottajien ja kauppiaiden parissa.

(10) Komissio on pannut merkille Alankomaiden viranomaisten toimittamista tiedoista, että jos ei löydetä nämä kolme perustetta täyttävää organisaatiota, etsitään kuitenkin tuottajien tai kaupan organisaatiota, joka edustaa alaa ja toimii muun ohessa myynninedistämistoimissa. Lisäksi jos useampi organisaatio täyttää valintaperusteet, kaikkia niitä kuullaan ja sopimus tehdään kaikkien organisaatioiden kanssa tai organisaatiot, joiden kanssa ei tehdä sopimusta, tunnustavat sopimuksen tekevän organisaation edustajakseen. Alankomaiden viranomaisten mukaan tällä tavoin voidaan välttää kumppaniorganisaatioiden mielivaltaista valintaa.

(11) Alankomaiden viranomaiset ovat toimittaneet yksityiskohtaisen luettelon kumppaniorganisaatioista, joiden kanssa eri jäsenvaltioissa tehdään yhteistyötä, ja mahdollisista muista kumppaniorganisaatioista sekä syistä, miksi tietty organisaatio on valittu yllä mainittujen perusteiden mukaisesti.

Alankomaiden viranomaiset ovat myynninedistämistuen luonteen osalta toistaneet aikaisemmin esittämänsä selvityksen siitä, että nykyinen ohjelma (tukitoimenpide n:o 766/95) on maataloustuotteiden mainontaan myönnettävää valtiontukea koskevien komission suuntaviivojen ([5]) mukainen ja että tämä pätee myös myynninedistämistoimiin, joita toteutetaan yhteistyössä muissa jäsenvaltioissa olevien kumppaniorganisaatioiden kanssa. Siksi komissio katsoo uuteen ohjelmaan sisältyvän tuen yhteismarkkinoille soveltuvaksi.

(12) Alankomaiden viranomaiset aikovat ottaa käyttöön maksun, joka peritään muista jäsenvaltioista maahantuoduista tuotteista. Pääsääntöisesti komissio katsoo Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 47/69, Ranska vastaan komissio ([6]), antaman tuomion perusteella, että tuki, joka rahoitetaan veronluonteisilla maksuilla, joita peritään myös muista jäsenvaltioista maahantuotavista tuotteista, ei sovellu yhteismarkkinoille.

(13) Komissio katsoo, että muissa jäsenvaltioissa olevien kumppaniorganisaatioiden antama hyväksyntä niiden tuotteista perittävälle maksulle on tärkeä seikka, joka erottaa tämän maksun muista tavanomaisista veronluonteisista maksuista. Tämä hyväksyntä näyttää tekevän maahantuoduista tuotteista perittävän maksun luonteeltaan vapaaehtoiseksi, sillä tuottajaorganisaatio saa periä

([5]) EYVL C 302, 12.11.1987, s. 6.
([6]) Kok. 1970, s. 487.

jäsenvaltioista maahantuotavista tuotteista maksuja ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseisissä jäsenvaltioissa olevat kumppaniorganisaatiot hyväksyvät järjestelyn. Näin ollen maahantuoduista tuotteista perittävä maksu voi olla luonteeltaan pakollinen ainoastaan siinä tapauksessa, että hyväksyntä on olemassa.

Komissio katsoo, että myös varojen palauttaminen kumppaniorganisaatioille on seikka, joka erottaa tämän järjestelyn tavanomaisista veronluonteisista maksuista.

(14) Komissio on näin ollen tehnyt sellaisen johtopäätöksen, että 13 kohdassa mainituin ehdoin ollaan aloittamassa järjestelyä, jonka voitaisiin katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille, koska sen perustana on asianomaisten jäsenvaltioiden edustavien kumppaniorganisaatioiden vapaaehtoinen hyväksyntä ja koska sen vuoksi, että verotulot palautetaan asianomaiseen jäsenvaltioon, voitaisiin olettaa, että vero, joka liittyy tukitoimenpiteen tuottamaan hyötyyn, ei ole maahantuoduille tuotteille suurempi kuin kansallisille tuotteille.

(15) Komissio kuitenkin epäilee vahvasti, noudatetaanko 13 kohdassa mainittuja ehtoja järjestelyn soveltamisessa käytäntöön.

(16) Tämän johdosta komissio on aloittanut perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn.

III **Maksun mahdolliset taloudelliset vaikutukset**

(17) Ehdotetun maksun taloudelliset vaikutukset ovat tuottajaorganisaation tietojen perusteella seuraavat:

Leikkokukat ja ruukkukasvit 1998

(X 1 000 NLG)

Maa	Tuonti	Tuotto veronluonteisen maksun käyttöönoton jälkeen
Ranska	29 300	274
Belgia	79 600	745
Saksa	34 500	322
Italia	9 600	90
Yhdistynyt kuningaskunta	7 800	73
Irlanti	4 000	37
Tanska	10 800	101
Kreikka	1 700	16
Portugali	2 100	20
Espanja	103 800	970
Itävalta	600	6
Suomi	200	2
Ruotsi	400	3
YHTEENSÄ	**284 400**	**2 659**

(18) Ainoastaan alankomaalaisten yritysten kasvattamista tuotteista perittävillä veronluonteisilla maksuilla rahoitettavien myynninedistämistoimien budjetti ja toteutuneet kustannukset ovat seuraavat:

(NLG)

Vuosi	Budjetti	Toteutuneet kustannukset
1993	26 045 000	25 550 002
1994	26 880 000	26 907 924
1995	27 710 000	
1996	28 250 000	

(19) Maksun suuruus on ollut 0,8 prosenttia (vuonna 1995), 0,95 prosenttia (vuonna 1996), 1,05 prosenttia (vuonna 1997) ja 1,15 prosenttia (vuonna 1998).

(20) Taloudelliset vaikutukset näkyvät myös vertailtaessa kukkasipulien vientiä Alankomaista.

Kukkasipulien vienti Alankomaista

Arvo

(1 000 euroa)

	1994	1995	1996
Yhteisön sisälle	275 717	286 589	293 790
Yhteisön ulkopuolelle	310 533	279 217	253 598

Lähde: Eurostat

Määrä

(tonneina)

	1994	1995	1996
Yhteisön sisälle	85 848	88 482	93 726
Yhteisön ulkopuolelle	84 430	65 954	65 674

Lähde: Eurostat

IV **Muiden jäsenvaltioiden ja asianomaisten huomautukset**

4.1 *Belgia*

(21) Belgian viranomaiset toimittivat Alankomaiden hallituksen suunnittelemia toimenpiteitä koskevat huomautuksensa 22 päivänä elokuuta 1997 päivätyllä kirjeellä:

(22) Belgian viranomaiset kiistävät sen, että muista jäsenvaltioista maahantuodut tuotteet olisi nykyisin vapautettu veronluonteisesta maksusta.

(23) Lisäksi Belgian viranomaiset ihmettelevät, mikä on ero verrattuna nykyiseen tilanteeseen. Heidän mielestään ei ole selvää, onko kysymys huutokauppoja vai kaikkia maahantuotuja tuotteita koskevasta maksusta. Myös toimenpiteen laajuus (maksun piiriin kuuluvat tuotteet) vaikuttaa melko epäselvältä.

(24) Ei ole olemassa mitään takeita siitä, että maksun tuotto käytetään verotettujen tuotteiden myynninedistämiseen (esimerkiksi kun tietty prosenttiosuus maksusta peritään ruukkukasveilta, sama prosenttiosuus tuotosta tulisi käyttää ruukkukasvien myynninedistämiseen). Lisäksi belgialaisista tuotteista perityn maksun tuotot tulisi myös jakaa alueittain tuotteiden alkuperän mukaan.

(25) Kumppaniorganisaatioiden edustavuuden osalta Belgian viranomaiset viittaavat siihen, että myynninedistäminen on Belgiassa alueittaista toimintaa. Jos tuottajasektorilta peritään maksuja, tulisi tämä sektori näin ollen ottaa mukaan myynninedistämistoimiin neuvotellen ja yhteistyössä myyntisektorin kanssa.

(26) Belgian viranomaiset ovat ilmoittaneet 18 päivänä tammikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä, että heidän tekemänsä varaukset peruutetaan. Niitä ei tarvitse enää ottaa huomioon, koska VLAM, jonka tehtävänä on maatalous-tuotteiden myynninedistäminen Flanderin alueella, ja tuottajaorganisaatio ovat tehneet yhteistyösopimuksen.

4.2 *Yhdistynyt kuningaskunta*

(27) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat toimittaneet huomautuksensa 29 päivänä elokuuta 1997 päivätyllä kirjeellä:

(28) Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan edustavuus on ongelma. Tuottajaorganisaatio toimii pääasiassa kahden sellaisen brittiläisen organisaation kanssa, jotka eivät kuitenkaan lainkaan edusta tuottajien ja kauppiaiden enemmistöä. Siksi vaarana on myös se, että tiettyjen kauppiaiden täytyy suorittaa maksu mutta heitä ei kuitenkaan edusteta.

(29) Uhkana on, että järjestelyyn osallistumattomista jäsenvaltioista tulevia tuotteita syrjitään.

(30) Lisäksi muiden jäsenvaltioiden tuottajat ja kauppiaat eivät välttämättä hyödy yhtä paljon tuottajaorganisaation suorittamasta myynninedistämisestä. Ei ole myöskään selvää, mitä tapahtuisi tuloille, joita ei käytetä myynninedistämiseen. Tulisi ottaa käyttöön järjestely, jolla huolehdittaisiin siitä, että perityt maksut palautetaan.

(31) Myös tietyt käytännön seikat voivat aiheuttaa ongelmia. Tuottajaorganisaation tulisi huolehtia siitä, että maahantuotujen tuotteiden alkuperästä on olemassa tarkat määräykset. Jos nämä määräykset puuttuvat, uhkana on, että syntyy epäoikeudenmukainen pysyvien veronluonteisten maksujen järjestelmä.

(32) Näin ollen Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat sitä mieltä, että Alankomaiden hanke on muiden jäsenvaltioiden tuottajien etujen vastainen. He vastustavat maahantuoduista tuotteista perittävää maksua.

(33) Flowers and Plants Association on toimittanut 5 päivänä tammikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä kantansa tuottajaorganisaation ehdotuksen puolesta. Järjestö ilmoittaa edustavansa kaikkia brittiläisiä suuria narsissinviejiä. Tuottajaorganisaation ehdottama järjestely mahdollistaisi sen, että kyseisen järjestön olisi mahdollista toteuttaa yleisiä myynninedistämiskampanjoita.

4.3 *Tanska*

(34) Tanskan viranomaiset ovat toimittaneet huomautuksensa 3 päivänä syyskuuta 1997 päivätyllä kirjeellä:

(35) Jo pelkästään muista jäsenvaltioista maahantuoduista tuotteista perittävien veronluonteisten maksujen perintään liittyvä byrokratia täytyy katsoa sisämarkkinoiden sujuvan toiminnan esteeksi. Lisäksi Alankomaiden järjestelyn hyväksyminen saattaisi toimia ennakkotapauksena muille jäsenvaltioille.

(36) Se, että järjestely on vapaaehtoinen, ei oikeuta muuttamaan komission käytäntöä, joka koskee maahantuoduista tuotteista perittäviä veronluonteisia maksuja.

(37) Lisäksi ehdotettu järjestely johtaa siihen, että tanskalaisista tuotteista, joita viedään Alankomaihin ja joita verotetaan jo Tanskassa, peritään maksu kahteen kertaan.

4.4 *Ruotsi*

(38) Ruotsin viranomaiset ovat toimittaneet huomautuksensa 23 päivänä syyskuuta 1997 päivätyllä kirjeellä:

(39) Vaikka kysymys on vapaaehtoisista maksuista, jotka palautetaan viejämaahan, järjestely haittaa kaupankäyntiä sisämarkkinoilla ja aiheuttaa ylimääräisiä hallintokustannuksia. Veronluonteinen maksu voi myös aiheuttaa sen, että jotkut tuottajat eivät enää myy tuotteitaan Alankomaiden markkinoilla, mikä suosii alankomaalaisia tuottajia.

(40) Joissakin maissa peritään jo sisäisiä maksuja, joten järjestelmä johtaisi kaksinkertaiseen verotukseen.

(41) Vapaaehtoinen maksu voidaan periä ainoastaan siinä tapauksessa, että kaikki tuottajat ja kauppiaat hyväksyvät sen joko epäsuorasti niitä edustavan organisaation kautta tai suoraan.

(42) Ruotsin viranomaiset epäilevät, että muiden jäsenvaltioiden markkinoiden toimijat eivät saa järjestelystä yhtä paljon hyötyä kuin alankomaalaiset toimijat.

(43) Kaksi ruotsalaista järjestöä, Trädgårdsnäringens Riksförbund (Ruotsin puutarha-alan tuottajaorganisaatio) ja Blomstergrossisternas Riksförbund (Ruotsin kukkatukkukauppiaiden järjestö), ovat toimittaneet huomautuksensa 22 päivänä joulukuuta 1998 päivätyllä kirjeellä:

(44) Ruotsin hallitus viittasi komissiolle antamassaan vastauksessa juridisiin ja kilpailunäkökohtiin. Järjestöjen mukaan Ruotsin hallitus on ottanut vain vähäisessä määrin huomioon ruotsalaisten edustavien organisaatioiden huomattavasti myönteisemmät arviot. Kyseiset ruotsalaiset järjestöt antavat täyden tukensa Alankomaiden ehdotukselle. Suurin osa Euroopan maista hyötyy Alankomaiden myynninedistämistoimista. Kun ajatellaan yhteisön ponnisteluja kukkien ja kasvien myynninedistämiseksi ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin vapauttamisen hyvittämiseksi yhteisön tuottajille erityisen myynninedistämisohjelman mukaisesti, myös Alankomaiden myynninedistämissuunnitelmalla voi olla merkittävä rooli. Tämä suunnitelma voi jopa toimia perustana yhteisön ohjelmalle.

(45) Järjestelmän vapaaehtoinen luonne muodostaisi toisen elementin, joka tulisi ottaa huomioon.

V **Alankomaiden huomautukset**

(46) Alankomaiden viranomaiset ovat esittäneet seuraavat huomautukset 22 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä (viitaten tuottajaorganisaation huomautuksiin, jotka sisältyivät 30 päivänä tammikuuta 1998 päivättyyn kirjeeseen, joka oli Alankomaiden viranomaisten kirjeen liitteenä).

5.1 *Belgian huomautuksista*

(47) Tuottajaorganisaation määräyksen mukaisesti maksua ei 1 päivästä tammikuuta 1996 lähtien enää peritä muista jäsenvaltioista tulevista tuotteista. Jos huutokaupoissa on teknisistä syistä johtuen vielä peritty maksuja tämän päivämäärän jälkeen, ne palautetaan.

(48) Veronalaista ei olisi ainoastaan huutokaupoissa tapahtuva myynti, vaan myös myynti huutokauppojen ulkopuolella on verotettavaa. Järjestely ei eroa vuotta 1996 edeltäneestä järjestelystä. Maksu peritään ainoastaan kukkaviljelytuotteista. Puuviljelmien tuotteita ja kukkasipuleita koskevat erityiset säännöt.

(49) Jo nyt tehdään ero ruukkukasvien ja muiden kasvatettujen kukkatuotteiden välillä. Siksi on syytä harkita verosta saatavien tulojen käyttämistä tuoteryhmittäin. Se, kuinka maksun Belgiasta tulevat tuotot jaetaan, riippuu edustajaorganisaatioista.

(50) Ehdotettu järjestely on hyödyllinen koko kukkaviljelysektorille, sekä tuottajille että kauppiaille.

5.2 *Yhdistyneen kuningaskunnan huomautuksista*

(51) Aluksi valitaan kansallinen organisaatio. Jos se osoittautuu mahdottomaksi, tuottajaorganisaatio pyrkii toimimaan sellaisten organisaatioiden kanssa, jotka edustavat suurta osaa kyseisistä sektoreista. Tätä varten käydään neuvotteluja muiden organisaatioiden kanssa, kuten esimerkiksi National Farmers' Unionin kanssa Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Niin kauan kuin edustavien organisaatioiden ryhmittymää ei ole olemassa, tuottajaorganisaatio ehdottaa yhteistyön jatkamista niiden kahden brittiläisen organisaation kanssa, joiden kanssa se tekee nykyisin yhteistyötä. Tuottajaorganisaation mukaan myynninedistämistoimet koituvat koko sektorin hyväksi ja siksi myös ilman edustusta tapahtuvan verotuksen ongelma täytyy asettaa oikeisiin mittasuhteisiin.

(52) On syytä huomauttaa, että vain kolme jäsenvaltiota ei ole vielä allekirjoittanut sopimusta. Näiden kolmen jäsenvaltion osuus on alle yksi prosentti peritystä kokonaissummasta.

(53) Mahdollisesti voidaan harkita, että tulot, joita ei ole käytetty myynninedistämiseen, palautetaan jäsenvaltioille. Kun tarkastellaan jo tehtyjä sopimuksia, tällainen ratkaisu ei kuitenkaan vaikuta kovinkaan tarpeelliselta.

(54) Tuottajaorganisaatio katsoo kykenevänsä toteamaan maahantuotujen tuotteiden alkuperän suurella todennäköisyydellä. Sen määrittelemiseksi, mitkä summat annetaan millekin maalle, järjestetään vuosittain neuvottelu jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kanssa.

5.3 *Tanskan huomautuksista*

(55) Tuottajaorganisaation mukaan kaksinkertaista verotusta ei tapahdu, koska Alankomaissa perityt maksut palautetaan Tanskaan.

5.4 *Ruotsin huomautuksista*

(56) Tuottajaorganisaatio katsoo, että alankomaalaisia markkinoiden toimijoita ei suosita.

(57) Tuottajaorganisaation mukaan kaksinkertaista verotusta ei tapahdu, koska Alankomaissa perityt maksut palautetaan Ruotsille.

VI **Tukitoimenpiteen arviointi**

(58) Epäilys, jonka vuoksi komissio on aloittanut perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn, on edelleen olemassa.

6.1 *Kumppaniorganisaatioiden edustavuus*

(59) Kukkaviljelyalan suorittamaa täysin vapaaehtoisia maksuja, joilla on tarkoitus rahoittaa myynninedistämistoimia, ei katsota perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi, koska kyseessä ei ole ”jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki”. Sellaisesta ei ole tässä tapauksessa kysymys. Sen takaamiseksi, että maksun periminen tapahtuu vapaaehtoisen sopimuksen perusteella, kaikilta asianomaisen jäsenvaltion koristekasvien tuottajilta ja kauppiaalta vaaditaan suostumus. Näin ollen organisaatioiden, joiden kanssa tehdään sopimuksia, tulisi edustaa kaikkia asianomaisen jäsenvaltion tuottajia ja kauppiaita, mikä ei kuitenkaan ole tilanne ehdotetussa alankomaalaisessa järjestelyssä. On olemassa oikeusperusta (maksua koskeva määräys), joka sallii tuottajaorganisaation periä maksun maahantuoduista tuotteista. Komissio on jo katsonut yhteisöjen tuomioistuimen tuomion ([7]) perusteella, että viranomaisten määräämän maksun tuotto tulee katsoa perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi. Näin ollen on kysymys perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuesta. Tuonnista perittävä veronluonteinen maksu ei sovellu yhteismarkkinoille, koska se voi vaikeuttaa jäsenvaltioiden välistä kauppaa.

(60) Tuottajaorganisaation edustajat viittasivat 23 päivänä marraskuuta 1998 pidetyssä kokouksessa samankaltaisuuteen sellaisen järjestelyn kanssa, joka luotiin erityisistä toimenpiteistä elävien kasvien ja kukkaviljelytuotteiden alalla 22 päivänä marraskuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2275/96 ([8]) ja erityisistä toimenpiteistä elävien kasvien ja kukkaviljelystuotteiden alalla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2275/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vuodeksi 1998 16 päivänä huhtikuuta 1998 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 803/98 ([9]).

Tässä yhteydessä on syytä mainita, että yhdellä tai useammalla toimintalinjalla elävien kasvien ja kukkaviljelytuotteiden alalla toimijoita edustavat ryhmittymät esittävät elävien kasvien ja kukkaviljelytuotteiden kulutusta edistäviä ohjelmia (asetuksen (EY) N:o 803/98 4 artikla).

Kumppaniorganisaatiot, joiden kanssa tuottajaorganisaatio on tehnyt sopimuksia, ovat samoja, jotka toimivat tässä eurooppalaisessa kehyksessä. Näin ollen tuottajaorganisaatio lähtee siitä, että eurooppalaiset viranomaiset ovat varmoja kumppaniorganisaatioiden edustavuudesta ja hyväksyvät sen.

(61) Tätä perustelua ei kuitenkaan voida hyväksyä. On olemassa selvä ero sellaisten organisaatioiden, jotka on nimetty hallinnoimaan EU:n myöntämiä varoja neuvoston asetuksen nojalla ja jäsenvaltioiden ja komission valvonnassa, ja sellaisten organisaatioiden välillä, jotka tuottajaorganisaatio useimmissa tapauksissa ilman kansallisen lainsäädännön oikeusperustaa yhtäältä nimeää huolehtimaan maksuista, joita peritään yrityksiltä, jotka voivat olla kyseisten organisaatioiden jäseniä, ja toisaalta tällaisen maksun tuotoilla rahoitetusta kukkien ja kasvien myynninedistämisestä. Yhteisön oikeusväline (erityisesti asetus), jossa luodaan yhteisillä kriteereillä horisontaalinen lähestymistapa ja jolla pyritään tiettyyn yhdenmukaistamiseen yhteisen edun nimissä, ei oikeuta automaattisesti jäsenvaltiota ottamaan käyttöön verotuksellisia esteitä omasta aloitteestaan. Samalla on vaarana, että maksua sovelletaan ilman edustusta.

(62) Lisäksi myynninedistämistoimet muissa jäsenvaltioissa suoritetaan yhteistyössä tuottajaorganisaation kanssa, minkä seurauksena tuottajaorganisaatio saa tiettyä sananvaltaa, kun taas muiden jäsenvaltioiden organisaatioilla ei ole vastaavaa mahdollisuutta valvoa Alankomaissa toteutettuja myynninedistämistoimia. Tämän epätasapainon vuoksi on aihetta olettaa, että toimenpide on räätälöity alankomaalaisia toimijoita varten.

6.2 *Palautettujen varojen käyttö*

(63) Ei ole selvää, että muiden jäsenvaltioiden tuottajat ja kauppiaat voisivat aina saada toisessa jäsenvaltiossa olevan kumppaniorganisaation toteuttamista myynninedistämistoimista yhtä paljon hyötyä kuin alankomaalaiset tuottajat ja kauppiaat saavat tuottajaorganisaation toimenpiteistä.

([7]) Asia 78/76, Steinike ja Weinlig vs. Saksa, tuomio 22.3.1977 (kok. 1977, s. 595).

([8]) EYVL L 308, 29.11.1996, s. 7.
([9]) EYVL L 115, 17.4.1998, s. 5.

Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut tuomioissaan ([10]), että jos veronluonteisen maksun tuoton käytöstä saatava hyöty korvaa täysin veron, jota kansallisesta tuotteesta peritään sitä markkinoille tuotaessa, maksu on vaikutukseltaan samanlainen kuin 23 ja 25 artiklan vastainen tullimaksu. Jos tämä hyöty korvaa kansallisesta tuotteesta perittävän veron vain osittain, kyseistä maksua koskee perustamissopimuksen 90 artikla. Tässä tapauksessa maksu on ristiriidassa perustamissopimuksen 90 artiklan kanssa, ja se on siksi kielletty siltä osin kuin se syrjii maahantuotuja tuotteita eli siltä osin kuin se korvaa merkittävän osan kansallisesta tuotteesta perittävästä verosta verrattuna maahantuotuun tuotteeseen.

Tässä tapauksessa ei ole selvää, että maahantuotuja tuotteita ei syrjitä ja että veronluonteiset maksut ja niiden tuotto eivät olisi ristiriidassa perustamissopimuksen 90 artiklan kanssa. Oleellinen kysymys on se, voivatko maahantuodut tuotteet tosiaan hyötyä tukitoimenpiteestä samalla tavalla kuin kotimaiset tuotteet. Vaikka voitaisiin jopa taata, että kansallisia ja maahantuotuja tuotteita kohdellaan samalla tavalla, kansallisten toimijoiden tilanne on käytännössä väistämättä suotuisampi, koska myynninedistämistoimet toteutetaan kansallisten erityispiirteiden, tarpeiden ja puutteiden (sesonkivaihtelut ja erot kasvatetuissa lajeissa) mukaisesti. Vaikka oletettaisiin, että maahantuodut tuotteet tosiaan voivat hyötyä tukijärjestelystä samalla tavalla kuin kansalliset tuotteet, käytännössä ei kuitenkaan ole olemassa sellaista mekanismia, jonka avulla komissio voisi selvittää, hyötyvätkö 14:n muun jäsenvaltion tuotteet tuesta samalla tavalla kuin kotimaiset tuotteet. Näin on erityisesti siksi, että Alankomaiden viranomaiset eivät ole kyenneet esittämään tunnistusjärjestelmää, jota käytettäisiin maahantuotujen tuotteiden alkuperän määrittelyssä (ks. kohta 31), vaan tuottajaorganisaatio on ainoastaan epäselvästi vakuuttanut pystyvänsä määrittelemään alkuperän (ks. kohta 54).

(64) Lisäksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan ja 90 artiklan tavoitteet ovat erilaiset. Se, että kansallinen toimenpide täyttää 90 artiklan vaatimukset, ei tarkoita, että se olisi muiden määräysten, kuten 87 ja 88 artiklan, mukainen. Jos tukitoimenpide rahoitetaan tietyiltä yrityksiltä tai tuotannonaloilta perittävillä maksuilla, komission velvollisuus ei ole pelkästään selvittää, onko rahoitustapa perustamissopimuksen 90 artiklan mukainen, vaan myös, onko rahoitus ja samalla maksettu tuki 87 ja 88 artiklan mukaista ([11]).

Jos maksut eivät ole vapaaehtoisia (tämä on tilanne, kuten 59 kohdassa mainitaan) ja jos ne palautetaan viejämaahan, on olemassa vaara, että ehdotettu järjestely vaikeuttaa kauppaa sisämarkkinoilla ja aiheuttaa ylimääräisiä hallintokustannuksia.

Ehdotettu järjestely vaikuttaa olevan ennen kaikkea tarkoitettu parantamaan alankomaalaisten tuotteiden, joista myös peritään veronluonteisia maksuja, kilpailukykyä. Maahantuodut tuotteet, jotka olisivat kilpailukykyisempiä, koska vain kansallisia tuotteita verotetaan, menettävät tämän edun, jos myös niitä verotetaan. Maksun tuottojen käyttö maahantuotujen tuotteiden myynninedistämiseen ei välttämättä korvaa kilpailuedun menettämistä, koska yhdenvertainen kohtelu ei ole käytännössä taattu (ks. 63 kohta).

Ehdotettu järjestely uhkaa vääristää vapaata kilpailua. Tuesta aiheutuva haitallinen vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan voi vielä vahvistua, koska tuki rahoitetaan perimällä maksu myös maahantuoduista tuotteista.

(65) Tähän on syytä lisätä, että muiden jäsenvaltioiden toimijoilta peritään usein maksuja vastaavien myynninedistämistoimien rahoittamisen tukemiseksi. Jos muiden jäsenvaltioiden tuottajat vievät tuotteitaan maihin, jotka perivät tuontimaksua, ne rahoittavat saman toiminnan kahteen kertaan.

Tämän perusteella Alankomaiden viranomaiset ovat ilmoittaneet olevansa valmiit aloittamaan uudelleen sellaisen järjestelyn, joka oli aikaisemmin käytössä Saksan ja Alankomaiden välillä ja jonka mukaisesti toimija vapautettiin maksusta, jos tämä pystyi osoittamaan jo maksaneensa vastaavan maksun toisessa maassa.

Tällainen muodollisuus (asiakirjojen toimittaminen, jotta maksusta voitaisiin vapauttaa) voitaisiin kuitenkin katsoa samankaltaiseksi toiminnaksi, joka on kielletty perustamissopimuksen 28 artiklassa, eli "jokainen kauppajärjestely, joka voi häiritä suoraan, epäsuorasti tai mahdollisesti yhteisön sisäistä kauppaa" ([12]). Jopa sellaiset muodollisuudet kuin oletettavasti valvontajärjestelmään liittyvien asiakirjojen toimittaminen voivat häiritä yhteisön sisäistä kauppaa. Lisäksi tällainen rajavalvonta on sallittua ainoastaan erityisissä ja rajoitetuissa tapauksissa ([13]).

(66) Veronluonteisten maksujen tuotto voi myös osoittautua riittämättömäksi myynninedistämiskampanjan toteuttamiseksi. Tällaisia tapauksia varten ei ole olemassa korjaavia toimenpiteitä sitä varten, että muiden jäsenvaltioiden tuottajille ja kauppiaille voitaisiin maksaa oikeudenmukainen korvaus, eikä ole poissuljettua, että rahat jäävät kumppaniorganisaatiolle.

([10]) Ks. erityisesti yhdistetyt asiat C-78 — C-83/90, Compagnie commerciale de l'ouest v. Receveur principal de douanes, tuomio 11.3.1992 (kok. 1992, s. I-1847, 27 kohta ja C-17/91, Lornoy vs. Belgian valtio, tuomio 16.12.1992 (kok. 1992, s. I-6523, 21 kohta).

([11]) Asia 47/69, viittaus jo alaviitteessä 6, tuomio 25.6.1970; ks. myös asia C-266/91, Cellulose Beira v. Fazenda Publica, tuomio 2.8.1993 (kok. 1993, s. I-4337) ja asia C-72/92, Scharbatke vs. Saksa, tuomio 27.10.1993 (kok. 1993, s. I-5509).

([12]) Asia 8/74, Dassonville, tuomio 11.7.1974 (kok. 1974, s. 837).

([13]) Asia 159/78, komissio v. Italia (tulliasioitsijat), tuomio 25.10.1979 (kok. 1979, s. 3247).

VII **Päätelmä**

(67) Komissio katsoo yllä esitettyjen seikkojen perusteella, että komissiolla ei ole syytä muuttaa sellaista valtiontukea koskevaa vakiintunutta käytäntöä, joka rahoitetaan veroluonteisilla maksuilla, jotka peritään myös maahantuoduista tuotteista ja että järjestelmän tulee perustua asianomaisten jäsenvaltioiden toimijoiden tai vastaavien kumppaniorganisaatioiden vapaaehtoiseen suostumukseen ja että verotulot tulee palauttaa asianomaisiin jäsenvaltioihin.

Näin ollen komissio katsoo, että yllä mainittu tukitoimenpide, joka rahoitetaan myös muista jäsenvaltioista maahantuotavista tuotteista perittävillä veronluonteisilla maksuilla, ei sovellu yhteismarkkinoille.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tuki, jota Alankomaat aikoo myöntää koristekasvien myynninedistämiseen ja joka rahoitetaan muista jäsenvaltioista maahantuoduista tuotteista perittävällä veronluonteisella maksulla, ei sovellu yhteismarkkinoille. Tämän vuoksi tätä tukea ei saa myöntää.

2 artikla

Alankomaiden on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän pää töksen tiedoksiantamisen noudattamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen